

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni-vidéki „függetlenség párt” közlönye.

Megjelen hetenkint kétfél, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj: Ötvenéves pótlóért 5 kr. Nagyból terjedelmű, mint szintén több...

Előfizetési árak: Helyben és postán külföld. Egy évre 10 ft. Nagyból évre 2 ft 50 kr.

Öreg életveszélyes sebei következtében a kórházba szállították. Mikorára a rendőrség a verekedés színhelyére ment...

Az iszákosság áldozata — A szoboszló felé vezető vasúti síneken, a 18—19. kilométer között tegnap reggeli órákban, egy férfi holttestet találtak...

Óriási messzeliót öntöttek Galloway és társai mérnökök Beszemer Henrik csillagára részére. Hír szerint, nagyságára nincs párja eddig a világon...

Szerencsétlenség történt f. hó 24-én Szabolcsban. Egyik oldalról jönné a Csontos Ferencz, ügyvédtársaságát folytán egy kővel...

Az éhes ördög. A brucki táborban a múlt napokban egy mulatságos jelenet adta elő magát. Hét uhársági katonára...

Szineszet a vidéken. — Nagyszabolcsban Tháthy Jenő kérték a szántó utáni. Szécsi Mihály szolgálatát nagy lelkiismeretességgel végzik...

Öz. Gassner Pálné. Valamint hajlandó volnék az egész üzemletet is kedves feltertelek mellett átadni...

Debreczen, jul. 30. Midőn Magyarország diósőségét a névtelen föliszár véres betűkkel írták fel a történelem lapjaira...

Az itt 1849. jul. 27. történt csatában elhunyt vitéz honvédek hamvai felébe a hazafiai kegyelet díszes emlékoszlopot állított...

A beszéd így hangzik: Szeretett bajtársak! Milyen tisztelt közönség! Ismét megjelentünk e helyen...

De jobban is illik az egyszerű helyhez, e szerény emlékhöz, ama nagy kor egyszerűen neves voltához...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető...

rendeltetés teljesítésének gondolatában, tisztelesen idő előtt megöl? — A halál neve? — Hát szabadszállásunk van ebben mindenkinek?

Halálra ítélt naplója. Lajos Napoleon titkos emlékirataiból. (Folytatás.) „Halálra ítéltetem!” — Hát az én halálom van ez?

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!”

körbe, mely korunk romlottságát, alakjaink törpességét és lelkeink üres voltát oly híven tükrözi énlék. Valójában azt kell hinnünk a nemzetek sorsát intő hatalom bölcsessége azért adta nekünk...

Azóta egy emberöltő korszak új irradást teremtett. Ma már ahoz vannak fűződő a nemzet reményességének szálai; arra vannak vetve a jövő lételetét aggódo nemzet szemei...

Az „utolsó orosz katoná” is el fog vonulni a Balkán-félszigetről augusztus 3-ikára, így hangzott az adott ígért május 3-ikán. Az angol lapok ennek ellenében most felvetették a hírt...

Maradjunk hírek ama nagy és szép kor örökségeihez, melynek emlékeztésül becsesebb örökséget egy nemzedék, a másikra még nem hagyott soha. Ne riasson vissza: hogy minden évben kisebb kisebb lesz csapatunk...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető, mint az embereké. A nemzet közzel szemmel munkálkodása nem szánhat soha; halad, ködöt felfrösz, ha lassan, ha észrevétlenül is...

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

zól levegőjéül, a melynek posványgözében, csupán a szellemi törpesség, az arzáltan önség és az erkölcsi telenség halált hozó mérges virága burjánzik magasra. A figyelmes szemlélő már most is láthatja előjelét a tisztító fergeknek a mely a nemzeti süllyedés fekete árnyait, tora sörpi, s megteremti az igazságnak, őszlenen hazafiaságnak és ezáltal a haza boldogságának viruló országát.

Az „utolsó orosz katoná” is el fog vonulni a Balkán-félszigetről augusztus 3-ikára, így hangzott az adott ígért május 3-ikán. Az angol lapok ennek ellenében most felvetették a hírt...

Maradjunk hírek ama nagy és szép kor örökségeihez, melynek emlékeztésül becsesebb örökséget egy nemzedék, a másikra még nem hagyott soha. Ne riasson vissza: hogy minden évben kisebb kisebb lesz csapatunk...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető, mint az embereké. A nemzet közzel szemmel munkálkodása nem szánhat soha; halad, ködöt felfrösz, ha lassan, ha észrevétlenül is...

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

Politikai hírek. Zichy Ferraris Viktor grófnak felmentését belügyminiszteri államtitkári állásától a hivatalos lap egyik legközelebbi száma fogja hírtelen lemondását Zichy szombaton nyújtotta be s az ugyanazon este tartott minisztertanács helyeselte le lemondását...

„Az „utolsó orosz katoná” is el fog vonulni a Balkán-félszigetről augusztus 3-ikára, így hangzott az adott ígért május 3-ikán. Az angol lapok ennek ellenében most felvetették a hírt...

Maradjunk hírek ama nagy és szép kor örökségeihez, melynek emlékeztésül becsesebb örökséget egy nemzedék, a másikra még nem hagyott soha. Ne riasson vissza: hogy minden évben kisebb kisebb lesz csapatunk...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető, mint az embereké. A nemzet közzel szemmel munkálkodása nem szánhat soha; halad, ködöt felfrösz, ha lassan, ha észrevétlenül is...

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

fü a szél: még a belügyminiszter is, Debrecent és Nagyrádot, a szinikerületet felosztásával, testvéreké keresszete, és megerősítette már az egyest. Az igaz, szót a másik, azért írta hát, ama debreczeni cikkekben valaki, hogy e tárgyban nyugton hajthatjuk fejünket párnákra, ugy látszik, ama cikik írja, jól volt értesítve.

„Az „utolsó orosz katoná” is el fog vonulni a Balkán-félszigetről augusztus 3-ikára, így hangzott az adott ígért május 3-ikán. Az angol lapok ennek ellenében most felvetették a hírt...

Maradjunk hírek ama nagy és szép kor örökségeihez, melynek emlékeztésül becsesebb örökséget egy nemzedék, a másikra még nem hagyott soha. Ne riasson vissza: hogy minden évben kisebb kisebb lesz csapatunk...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető, mint az embereké. A nemzet közzel szemmel munkálkodása nem szánhat soha; halad, ködöt felfrösz, ha lassan, ha észrevétlenül is...

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

BUDAPESTI HÍREK. — A Mollináry bakák Keoskeméről megérkeztek a fővárosba s ott részt vesznek a helyőrségi csapatok nagy hadgyakorlataiban. — Balogh Árpád, a Gerőfy társulatától, hol ez eddig mint operette tenorista és népszínműköri színes, Kassán, Pécsen, a budai színházban stb. működött, október 1-jétől a budapesti népszínházhoz szerződött. — Brna János, Neumann állítólagos rablójákosát Náményi vizsgáló bíró ismét kihallgatta az újabb konstatálta, hogy Brna teljesen örült. Akármit kérdezték tőle, váltig igent mond; ilyenből vállomást szerint már vagy két tuozat embert gyilkolt meg, kit piztollyal, kit bottal stb.

„Az „utolsó orosz katoná” is el fog vonulni a Balkán-félszigetről augusztus 3-ikára, így hangzott az adott ígért május 3-ikán. Az angol lapok ennek ellenében most felvetették a hírt...

Maradjunk hírek ama nagy és szép kor örökségeihez, melynek emlékeztésül becsesebb örökséget egy nemzedék, a másikra még nem hagyott soha. Ne riasson vissza: hogy minden évben kisebb kisebb lesz csapatunk...

De bizzunk, reméljünk. Az idők igazságszolgáltatása kérelmetlen és következetes, nem megvesztegethető, mint az embereké. A nemzet közzel szemmel munkálkodása nem szánhat soha; halad, ködöt felfrösz, ha lassan, ha észrevétlenül is...

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

„Míg mégis, mégis borzasztó! Minő elővigyázat! Mily barátságosan bánnak velem, mióta a törvényszék termékből börtönömbé visszatértél!” — A szeretett drága lényeket?!

„Látni fogja ön öket!...” — „Értem, értem ön, nem barátom! — Igen, egykoron látandom öket, — ott fent!”

